Onderzoeksrapport

Mentale gezondheid 2.0

DEGENEESKUNDESTUDENT
ARTS VAN DE TOEKOMST

1. Inleiding

Mentale gezondheid is een belangrijk onderdeel van de algehele gezondheid van individuen. Zo is mentale gezondheid vanzelfsprekend ook erg belangrijk voor geneeskundestudenten en jonge artsen.

Uit onderzoek van het KNMG-studentenplatform bleek in 2013 al dat bijna de helft van de coassistenten (41%) de werkdruk als zwaar tot erg zwaar ervaart en bijna een kwart aan ernstige vermoeidheidsklachten lijdt (1). Toentertijd zag 26% van de geneeskundestudenten zijn of haar coschappen niet meer zitten. Naar inschatting liep 23% hoog risico op een burn-out (2).

Soortgelijke resultaten werden gezien in de uitkomsten van het onderzoek van De Geneeskundestudent in 2020. Hieruit bleek namelijk dat 18,2% van de bachelorstudenten en 20,5% van de coassistenten een hoog tot zeer hoog risico heeft op het krijgen van een burn-out.

Volgens de meest gebruikte internationale definitie, wordt een burn-out beschreven aan de hand van de volgende drie kenmerken: (a) emotionele uitputting, (b) depersonalisatie, dat wil zeggen: onverschillige en afstandelijke houding ten opzichte van anderen, en (c) gevoelens van verminderde bekwaamheid in het werken met andere mensen Een burn-out is per definitie gerelateerd aan werk en het kan ontstaan na langdurige blootstelling aan werk- en tijdsdruk (3).

In dit rapport is onderzocht in welke mate geneeskundestudenten zich mentaal uitgeput voelen en hoeveel risico zij lopen op het krijgen van een burn-out. Daarnaast is onderzocht hoe zij hun werk-privé balans ervaren, of er sprake is van studie gerelateerde zorgen en of studenten zich eenzaam voelen.

2. Methode

23%

liep naar inschatting hoog risico op een burn-out

Studie design en deelnemers

De Geneeskundestudent (DG) voerde een digitale enquête uit onder haar leden. DG is de landelijke, onafhankelijke belangenbehartiger van ruim 15.000 geneeskundestudenten in Nederland. Zij streeft naar de best mogelijke zorgprofessionals in de toekomst door optimale vertegenwoordiging en ondersteuning van studenten. De enquête was beschikbaar van 29 november 2021 tot 18 januari 2022. Alle leden geregistreerd als geneeskundestudent aan één van de acht medische faculteiten, bachelor of master of maximaal 6 maanden afgestudeerd, werden uitgenodigd voor deelname.

Procedure en dataverzameling

DG heeft de enquête online uitgezet middels SurveyMonkey, een betaalde cloud-based applicatie voor het ontwerpen, verspreiden en analyseren van enquêtes. Uitnodiging vond meermaals plaats via email, de website en het Instagram-account van DG. Na het verstrijken van de uiterste invuldatum werd de vragenlijst gesloten. De enquête bestond uit een maximum totaal van 73 vragen, inclusief vervolgvragen en vragen ter onderscheid van subgroepen.

Van elke deelnemer werden eerst een aantal demografische gegevens verzameld (studiejaar, universiteit, genderidentiteit), waarna in vooraf bepaalde volgorde de verschillende thema's van de vragenlijst werden doorlopen. Sommige vragen werden afhankelijk van eerdere antwoorden wel of niet aan de respondenten voorgelegd, waardoor niet iedereen alle vragen heeft hoeven beantwoorden.

Vraagstelling enquête

Er zijn zes vragen over het thema mentale uitputting gesteld. Er zijn twee vragen gesteld over de mate van mentale uitputting. Hierbij is gebruik gemaakt van de vragen over 'uitputting' zoals opgenomen in de Burnout Assessment Tool (BAT) van de KU Leuven (3). Verder zijn vragen gesteld over de behoefte aan ondersteuning bij zowel bachelorstudenten als masterstudenten. Daarnaast zijn er zes vragen over het thema persoonlijke situatie gesteld. Er zijn vragen gesteld over de werk-privé-balans, zorgen en de mate van eenzaamheid.

3. Resultaten

De enquête is geheel of gedeeltelijk ingevuld door 2.811 geneeskundestudenten, 1.344 hiervan zijn bachelorstudent en 1.467 coassistent. Van de totale respondenten was 19% man (n=536), 80,4% vrouw (n=2260) en gaf 0,5% (n=15) anders aan.

Mentale uitputting binnen bachelor

Middels de enquête is er een inschatting gemaakt in hoeverre geneeskundestudenten zich uitgeput voelen in zowel de bachelor als de masterfase. In de bachelor fase geeft 49% aan zich soms geestelijk uitgeput te voelen. Het risico op een burnout is voor 71,5% van de bachelorstudenten laag tot gemiddeld. Van alle bachelorstudenten heeft 25,9% een hoog risico op een burnout; de groep bachelorstudenten met een zeer hoog risico bedraagt 2,6% (n=1174).

Figuur 1: Het risico op een burnout is voor 13,2% van de bachelorstudenten laag; voor 58,3% gemiddeld. Voor 25,9% is het risico op een burnout hoog; voor 2,6% van de bachelorstudenten zelfs zeer hoog. (n=1174)

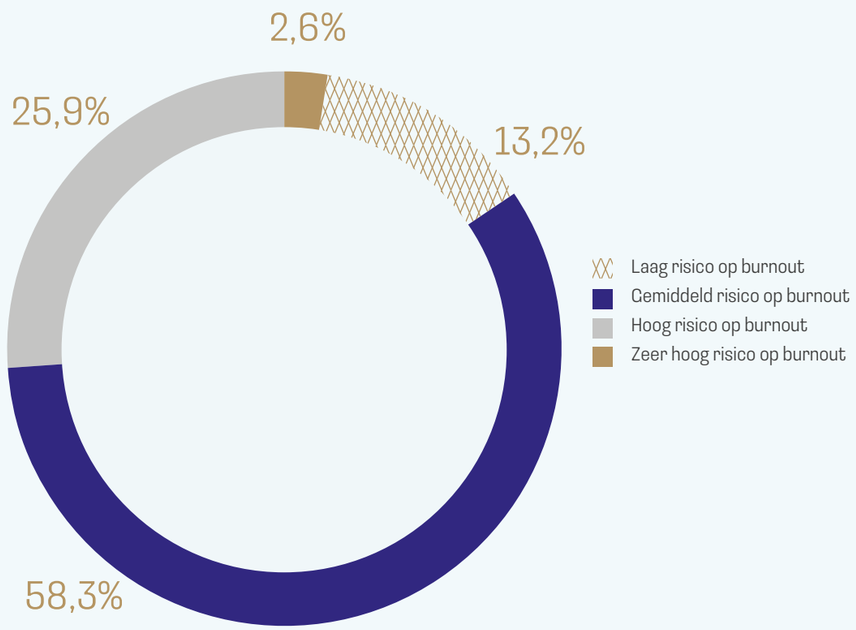

Figuur 2: De behoefte van ondersteuning tegen een uitgeput gevoel onder bachelorstudenten uitgedrukt in percentages.

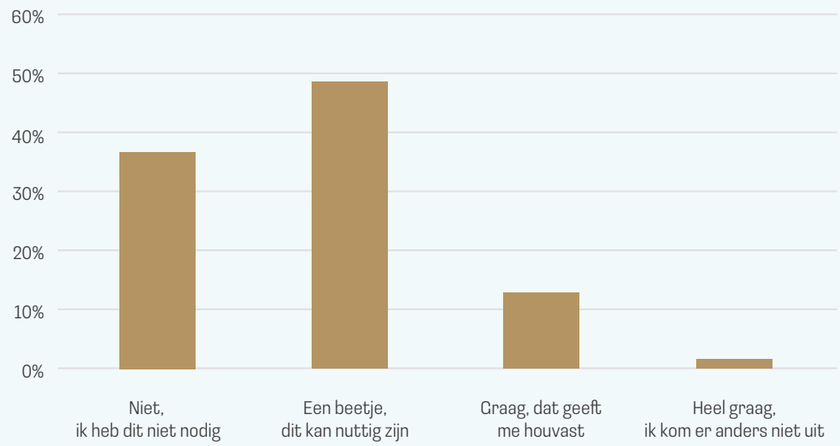

Met betrekking tot de vraag of bachelorstudenten meer ondersteuning zouden willen om zich minder uitgeput te voelen geeft het merendeel (49%) aan behoefte te hebben aan een vorm van ondersteuning aangezien dat nuttig kan zijn (n=573). Verder geeft 13% aan graag ondersteuning te willen voor wat houvast (n=151), 2% heeft ondersteuning nodig omdat ze er anders zelf niet uit kunnen komen (n=19). Van de respondenten geeft 37% aan geen ondersteuning nodig te hebben (n=431).

Het grootste deel van de respondenten, namelijk 68%, geeft aan ondersteuning te willen in de vorm van coachingsonderwijs en gesprekken (n=409). Een kwart van de studenten zegt behoefte te hebben aan tips (n=152). De overige studenten zouden graag behoefte hebben aan ondersteuning bij de planning voor een goede verdeling van de studielast of weten niet goed wat voor ondersteuning zij nodig hebben.

50%

van de studenten geeft tijdens de coschappen aan zich soms geestelijk uitgeput te voelen

Mentale uitputting coassistenten

In de enquête is ook onderzocht in hoeverre coassistenten zich mentaal uitgeput voelen. Tijdens de coschappen geeft 50% van de studenten aan zich soms geestelijk uitgeput te voelen (n=591). Van de respondenten geeft een kwart aan zich vaak mentaal uitgeput en leeg te voelen na een dag coschappen (n=306), 5% geeft zelfs aan dit altijd te voelen na een dag coschap (n=64). Opvallend is daarbij wel dat 48% van de respondenten zelden het gevoel heeft dat alles wat zij moeten doen op de coschappen, hen moeite kost (n=571).

Van de coassistenten heeft 72% een laag tot gemiddeld risico op een burnout (n=853). Bij 24% respondenten is er sprake van een hoog risico op een burnout (n=289) en bij 4% is dat risico zeer hoog (n=49).

Met betrekking tot de vraag of masterstudenten tijdens hun coschappen meer ondersteuning zouden willen om zich minder uitgeput te voelen geeft het merendeel (51%) aan wel behoefte te hebben aan een bepaalde vorm van ondersteuning aangezien dat wel nuttig kan zijn (n=604). Van de respondenten geeft 34% aan geen ondersteuning nodig te hebben (n=407), tegenover 1% die het nodig heeft omdat ze er anders zelf niet uit kunnen komen (n=17). De overige 14% geeft aan graag ondersteuning te willen voor wat houvast (n=163).

Naarmate het risico op een burn-out toeneemt, stijgt ook de wens tot ondersteuning. Zo geven coassistenten met een laag risico op een burn-out vooral aan dat ze geen ondersteuning nodig hebben (78,7%). Coassistenten met een gemiddeld risico op een burn-out geven vooral aan dat een

Figuur 3: Van de coassistenten voelt 4% zich nooit geestelijk uitgeput op werk, 28% voelt zich zelden geestelijk uitgeput op werk, 50% voelt zich soms geestelijk uitgeput op werk, 17% voelt zich vaak geestelijk uitgeput op werk en 1% voelt zich altijd geestelijk uitgeput op werk.

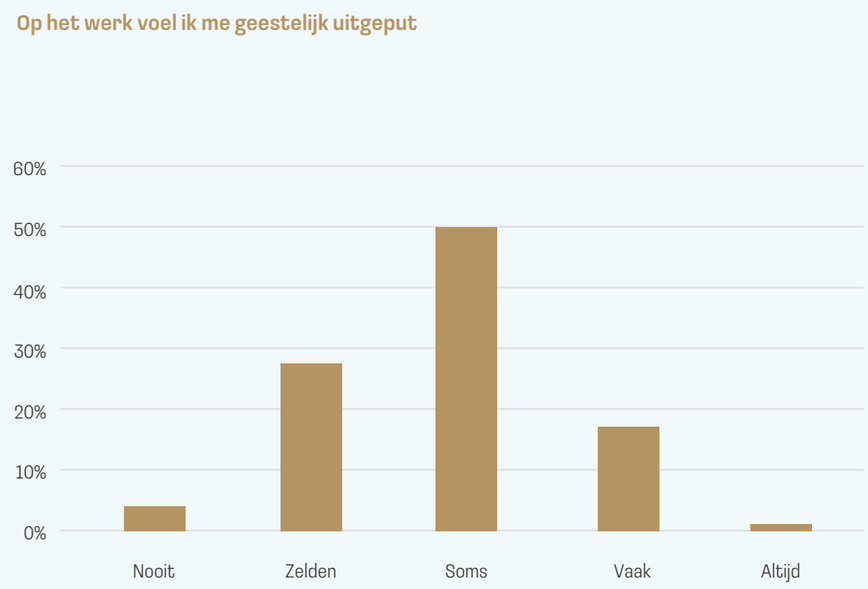

Figuur 4: Het risico op een burn-out is voor 11,4% van de coassistenten laag; voor 60,2% gemiddeld. Van de coassistenten heeft 24,3% een hoog risico op een burn-out; 4,1% van de coassistenten heeft een zeer hoog risico. (n=1174)

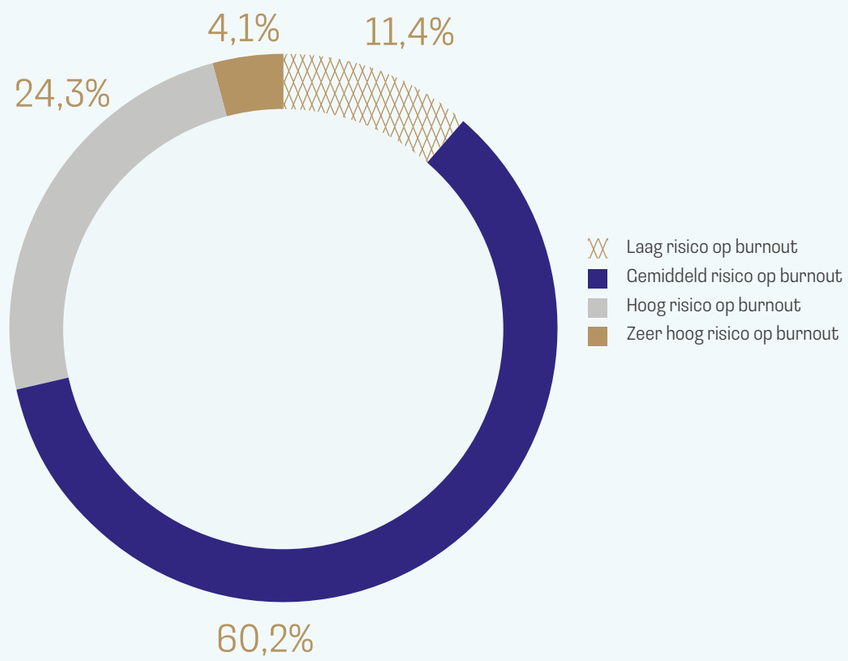

beetje ondersteuning nuttig kan zijn (56,6%), of hebben geen ondersteuning nodig (34,6%).

Daarentegen vindt 54,3% van de coassistenten met een hoog risico op een burn-out dat een beetje ondersteuning nuttig kan zijn, 28% van de coassistenten heeft graag ondersteuning. Het merendeel van de coassistenten met een zeer hoog risico op burn-out geeft aan graag (40,8%) of heel graag (18,4%) ondersteuning te krijgen. 28,6% van de zeer hoog risicogroep wil een beetje ondersteuning, en slechts 12,2% geeft aan geen enkele behoefte aan ondersteuning te hebben.

Het grootste deel van de coassistenten gaf aan ondersteuning te willen in de vorm van tips om beter om te gaan met het stellen van tijdsgrenzen (n=604). Dat werd gevolgd door de wens om de rechten en plichten van de arts en coassistent zwart op wit te hebben (n=388). Het overige deel zou het meest baat hebben bij een training om beter het gesprek aan te kunnen gaan met de begeleider (n=277).

Figuur 5: De behoefte van ondersteuning tegen een uitgeput gevoel onder alle coassistenten uitgedrukt in percentages. 34% heeft geen ondersteuning nodig, 51% zou een beetje ondersteuning willen, 14% wil graag ondersteuning en 1% wil heel graag ondersteuning.

Zou je ondersteuning willen om je minder uitgeput te voelen?
Met ondersteuning bedoelen we hulp om gezonder te werken of te studeren, bijvoorbeeld tips krijgen of een training volgen.

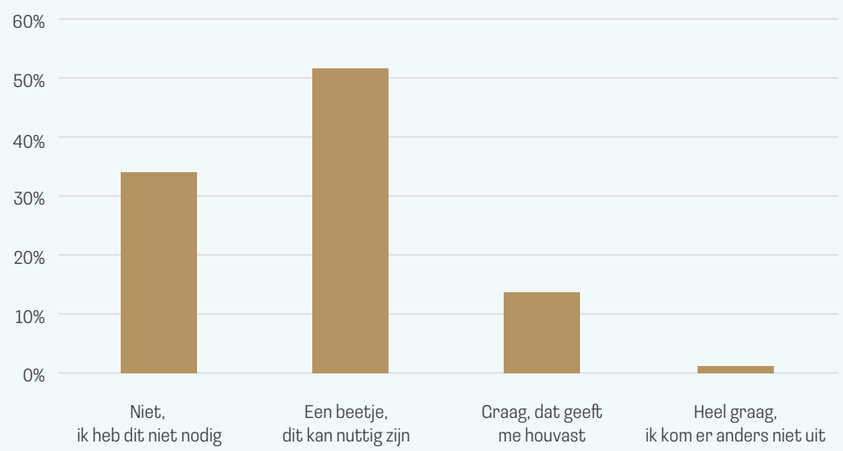

Werk-privébalans

Het merendeel van de studenten ervaart een neutrale tot goede balans tussen het werk en het privéleven, namelijk 76% in de bachelor en 68% in de master. Gemiddeld 25% van de geneeskundestudenten geeft aan een slechte werk-privébalans te ervaren. Daarbij geldt dat masterstudenten vaker negatief zijn over de werk-privébalans dan bachelorstudenten (31% van de masterstudenten en 22% van de bachelorstudenten).

Bij analyse tussen de verschillende faculteiten valt op dat studenten van de Universiteit van Leiden en de Erasmus Universiteit Rotterdam de slechtste werk-privébalans ervaren, met respectievelijk 31% en 34% van de studenten die aangeeft een slechte of zeer slechte balans te ervaren. Daarentegen geeft 47% van de geneeskundestudenten van de Rijksuniversiteit Groningen aan een goede werk-privébalans te ervaren; daarmee zijn de studenten in Groningen het meest tevreden over hun werk-privébalans.

Studie-gerelateerde zorgen

Ongeveer 10% van de studenten geeft aan nooit zorgen te hebben. Het merendeel van de studenten geeft aan soms zorgen te hebben (67%), waarbij er nauwelijks verschillen zijn tussen bachelor- en masterstudenten. Vrouwen geven vaker aan studie-gerelateerde zorgen te hebben dan mannen. Het merendeel van de studenten die zorgen hebben, heeft zorgen over de werkdruk en een gezonde werk-privébalans. Daarna volgen zorgen over het bemachtigen van een plek voor de vervolgopleiding, onduidelijkheid over de toekomstige beroepskeuze, onduidelijkheid over het halen van leerdoelen en financiële zorgen.

Als studenten in de masterfase zitten, maken ze zich meer zorgen over hun toekomstige beroepskeuze en over het wel of niet behalen van een opleidingsplek. Ook zijn er bij masterstudenten iets meer zorgen over baankans en financiën. Bachelorstudenten maken zich vooral zorgen over het halen van leerdoelen en over de wachttijd. Mannelijke studenten maken zich meer zorgen over de wachttijd en baankans na afstuderen dan vrouwelijke studenten, terwijl vrouwelijke studenten zich meer zorgen maken over werkdruk en gezonde werk-privébalans.

Eenzaamheid

Het merendeel van de geneeskundestudenten geeft aan zich soms eenzaam te voelen (gemiddeld 56%). Bachelorstudenten voelen zich vaker eenzaam dan masterstudenten (met respectievelijk 61% bij de bachelor, en 52% bij de master). Mannen geven vaker dan vrouwen aan dat zij zich nooit eenzaam voelen, met respectievelijk 38% en 33%.

Met betrekking tot de reden van eenzaamheid, is een veelgenoemde reden de COVID-19 lockdown waardoor veel onderwijs online was en er weinig sociale contacten waren. Daarnaast is er sprake van een hoge werkdruk van studie en coschappen waardoor er weinig tijd is om met vrienden af te spreken. Ook geven sommige geneeskundestudenten aan weinig vrienden te hebben, wat soms wordt veroorzaakt door het verhuizen voor studie of coschappen.

4. Discussie

Uit dit onderzoek van De Geneeskundestudent is gebleken dat zowel in de bachelor- als in de masterfase bij een groot deel van de geneeskundestudenten sprake is van een hoog risico op burn-out. Het gaat hierbij om 25% van de geneeskundestudenten. Er blijkt daarbij geen verschil te zitten tussen de bachelor en de masterstudenten. Dit percentage is hoog, zelfs in vergelijking met jong zorgpersoneel (tot 35 jaar) waar 1 op de 8 zorgmedewerkers ervaring heeft met een burn-out (4). Daarnaast komt 1 op de 3 van de jonge zorgmedewerkers volgens onderzoek van de CNV Jongeren oververmoeid thuis, wat deels te wijten valt aan hoge prestatiedruk.
Dit zijn serieuze aantallen, en het probleem lijkt bij geneeskundestudenten minstens net zo groot te zijn.

Er is ook veel onderzoek gedaan naar burn-out onder studenten in het algemeen. Uit een grote analyse van het Interstedelijk Studentenoverleg (ISO) blijkt dat 15% van de ondervraagde studenten het risico loopt op een burn-out (5). Dit betreft Nederlandse studenten van het HBO en het WO. Het percentage studenten met psychisch gerelateerde klachten blijkt hoger te zijn, namelijk 31%. In vergelijking met andere Nederlandse studenten blijken geneeskundestudenten een hoger risico te hebben op burn-out. Het is van groot belang dat de bekendheid betreft dit hoge burn-out risico groeit en nog belangrijker: dat er binnen de opleiding meer aandacht uitgaat naar preventie en behandeling van burn-out.

Uit dit onderzoek blijkt dat het grootste deel van de respondenten behoefte zou hebben aan coachingsonderwijs en gesprekken. Een kwart van de studenten zegt behoefte te hebben aan tips. Een overkoepelend thema bij het ontstaan van burn-out en ook een belangrijke sleutel in de preventie ervan, is de werk-privébalans.

De Raad voor Maatschappelijke Ontwikkeling (RMO) pleit ervoor dat het werk beter afgestemd zou moeten zijn op de privé-situatie om daardoor een beter balans te kunnen waarborgen. In onderzoek van Terluin et al. wordt gesteld dat een goede werk-privébalans sterk zou bijdragen aan het stoppen van de tegenwoordige burn-out epidemie (6). Binnen dit onderzoek onder geneeskundestudenten geeft 25% aan momenteel een slechte werk-privébalans te ervaren. Veel studenten geven aan dat dit onderwerp hen zorgen baart. Opvallend hierbij is dat met name studenten uit Leiden en uit Rotterdam een slechte werk-privébalans ervaren. Er zijn klaarblijkelijk aanzienlijke interfacultaire verschillen, wat ook een aandachtspunt is voor de preventie in de toekomst. Het is interessant om na te gaan wat de faculteiten verschillend georganiseerd hebben en of de beter scorende faculteiten meer aandacht besteden aan het onderwerp burn-out.

Zoals in de inleiding geschetst, zijn werkdruk en burn-out al jarenlang een belangrijk probleem. Met dit nieuwe onderzoek van De Geneeskunde-student wordt gepoogd meer inzicht te geven in de huidige omvang van dit probleem. Tevens zal geprobeerd worden meer aandacht te creëren voor dit probleem door dit onderzoeksrapport te publiceren en te verspreiden onder de achterban en stakeholders. De enquête is door 2811 geneeskundestudenten ingevuld, wat de resultaten van het onderzoek representatief maakt. Het is een specifieke doelgroep die door het lidmaatschap van De Geneeskundestudent goed te benaderen is.
Een beperking aan de enquête is dat het mogelijk was om bepaalde vragen over te slaan, waardoor de wel gegeven antwoorden een vertekend beeld kunnen geven. Daarnaast gaat het om een momentopname en kunnen studenten tijdens het volgende coschap of onderwijsblok andere problemen ervaren.

5. Conclusie

Een goede mentale gezondheid blijkt voor geneeskundestudenten niet altijd vanzelfsprekend. Een kwart van de geneeskundestudenten kampt met een hoog risico op burn-out. Een goede werk-privébalans is regelmatig niet haalbaar tijdens de studie en bij twee derde van de studenten spelen zorgen over onder andere de werkdruk, werk-privébalans, vervolgopleidingen, baankans, wachttijd voor de coschappen en financiën een rol.

6. Aanbevelingen

01.

Bewustwording en preventie

Gezien de hoge cijfers omtrent risico op burn-out onder geneeskundestudenten, is het van belang dat er meer aandacht komt voor preventie van burn-out onder geneeskundestudenten. Binnen het onderwijs dient er onder studenten bewustzijn gecreëerd te worden voor de kenmerken van burn-out en de factoren die bijdragen aan het ontstaan van een burn-out, om deze voor te zijn en zodat studenten een burn-out kunnen herkennen bij zichzelf of een ander.

Daarnaast is het nodig om meer aandacht te besteden aan het bespreekbaar maken van de mentale gezondheid van geneeskundestudenten. Het is belangrijk om hierbij aandacht te hebben voor zowel studie-gerelateerde zorgen als problemen in de privésfeer die kunnen zorgen voor een slechtere mentale gezondheid. Met name in de masterfase wordt een deel van de zorgen onder studenten veroorzaakt door studie- en loopbaangerelateerde zorgen. Hier ligt een rol bij universiteiten, UMC's en opleiders om te zorgen dat studenten goede loopbaanbegeleiding krijgen en zich uit spreken tegen de prestatiecultuur die heerst onder geneeskundestudenten.

Een actieve rol van zowel student als universiteit is bij het inzetten van preventieprogramma's voor burn-out van belang. Peer-support groepen, intervisie en coaching worden gezien als effectieve interventies. Het is aan te raden voor faculteiten en coschaplocaties om dit aan te bieden aan geneeskundestudenten. Voor studenten is het aan te bevelen om hier proactief aan deel te nemen.

Het is nodig om verder te onderzoeken welke onderliggende factoren bijdragen aan het gevoel van een evenwichtige werk-privébalans. Een gezonde werk-privé balans zou namelijk als beschermende factor tegen een burn-out kunnen werken. Zoals beschreven in het in 2022 gepubliceerde rapport Uurbesteding ziet De Geneeskundestudent een studieweek met vier dagen coschap en één dag zelfstudie als een goede eerste stap om een passendere weekindeling te creëren. Daarnaast raden wij aan om in het onderwijs studenten adviezen en tips te geven rondom grenzen stellen en tijdsbewaking.

02.

Behandeling burn-out

De interfacultaire verschillen in acht nemend, is het aan de faculteiten aan te bevelen om met elkaar in gesprek te gaan en van elkaar te leren over preventiemaatregelen voor burn-out, werk-privé balans van studenten en de indeling van het onderwijs. Daarnaast benadrukken wij het belang van de dialoog met de desbetreffende studenten over hun wensen, verwachtingen en verantwoordelijkheden rondom maatregelen binnen het thema mentale gezondheid.

Op basis van deze onderzoeksresultaten, eerdere onderzoeken en beschikbare literatuur, komt de Geneeskundestudent tot de volgende aanbevelingen:

Aan de KNMG, diens federatiepartners en aan het ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport, adviseert De Geneeskundestudent om:

a. Te erkennen dat een kwart van de geneeskundestudenten een hoog risico op burn-out loopt;
b. Het belang van bewustwording en preventie omtrent burn-out en mentale gezondheid te benadrukken;
c. Het belang van een evenwichtige werk-privébalans te benadrukken;
d. Faculteiten, UMC's en affiliatieziekenhuizen een kader te bieden voor het bespreekbaar maken van mentale gezondheid en het opzetten van preventieprogramma's voor burn-out;

Aan faculteiten, UMC's en affiliatieziekenhuizen om:

a. Te erkennen dat een kwart van de geneeskundestudenten een hoog risico op burn-out loopt;
b. Bewustwording te creëren rondom mentale gezondheid en verschillende vormen van preventie-strategieën voor burn-out te implementeren en actief aan te bieden aan studenten, zoals peer-support groepen, intervisie en coaching;
c. De mogelijkheden voor een meer evenwichtige werk-privébalans voor studenten en coassistenten te onderzoeken en waar mogelijk te implementeren, zoals een studieweek van vier dagen met één dag zelfstudie.
d. Met elkaar in gesprek te gaan rondom het thema mentale gezondheid en burn-out en van elkaar te leren aangaande reeds bestaande preventie- en behandelstrategieën van burn-out.

Aan studenten en studentenorganisaties om:

a. Zich bewust te zijn van het belang van een goede mentale gezondheid en het verhoogde risico dat een deel van de geneeskundestudenten loopt op een burn-out;
b. Zich bewust te zijn van de kenmerken van een burn-out en deze te kunnen herkennen bij zichzelf of een ander;
c. Proactief deel te nemen aan reeds aangeboden preventie strategieën voor burn-out en programma's gericht op mentale gezondheid;
d. Zich bewust te zijn van de rechten en plichten van een student omtrent uurbesteding en zich hierover uit te spreken.

Aanbevelingen voor vervolgonderzoek

Voor vervolgonderzoek is van belang dat er onderzocht wordt hoeveel coassistenten vanwege de hoge uurbesteding of uitputting daadwerkelijk uitvallen of overwegen te stoppen met hun studie of vervolgopleiding. Tevens zou onderzocht kunnen worden welke extra-curriculaire activiteiten coassistenten in het kader van hun studie ondernemen en of er daarbij sprake is van een verstoorde werk-privébalans. Daarnaast zou het waardevol zijn om in kaart te brengen hoe de verschillende universiteiten omgaan met de mentale gezondheid van studenten en of studenten daadwerkelijk gebruik maken van de hulp die hen aangeboden wordt. Deze resultaten zouden bijdragen aan een beter beeld van de invloed van de opleiding geneeskunde op de mentale gezondheid van studenten en bieden een duidelijker kader van aanknopingspunten voor de rol van de faculteit binnen dit thema.

7. Referenties

1. De Geneeskundestudent. Onderzoeksrapport Uurbesteding en mentale gezondheid van coassistenten. [Internet]. 2021 [geciteerd 22 mei 2022]. Beschikbaar op: https://degeneeskundestudent.nl/wp-content/uploads/2021/09/GS-A4-Onderzoeksrapport-Uurbesteding_DEF.pdf

2. KNMG Studentenplatform, Henri Boersma, Maartje Conijn. Veel burnout onder geneeskundestudenten [Internet]. 2013. Beschikbaar op: https://www.medischcontact.nl/nieuws/laatste-nieuws/artikel/Veel-burnout-onder-geneeskundestudenten.htm

3. Maslach C, Jackson SE. Maslach burnout inventory: second edition. Palo Alto: Consulting Psychologists Press; 1986;

4. CNV Jongeren. CNV Jongeren: 1 op 8 jonge zorgmedewerkers valt uit door burn-out [Internet]. 2019 jun. Beschikbaar op: https://www.cnvjongeren.nl/nieuws/cnv-jongeren-1-op-8-jonge-zorgmedewerkers-valt-uit-door-burn-out/

5. Bas Litjens, Nina Ruijfrok. Analyse studentenwelzijn, een analyse van bestaande databronnen over studentenwelzijn in het hoger onderwijs [Internet]. 2019 nov. Beschikbaar op: https://www.iso.nl/wp-content/uploads/2019/11/Analyse-Studentenwelzijn-ISO.pdf

6. Terluin, Berend. Preventie van burn-out. Huisarts en wetenschap. 2003;(46.1):1003-1003.

Colofon

Onderzoeksrapport
Mentale gezondheid

Auteurs: Nynke Nubé, Nienke Uineken, Sie Meng Lee, Karlijn Geessink, Lisa van Velsen
Redactie: Lize Kooijman en Noa Kroeze

Contactgegevens:
Domus Medica
Mercatorlaan 1200
3528 BL Utrecht

E info@degeneeskundestudent.nl
T 088 – 13 44 145
www.degeneeskundestudent.nl

Copyright © 2023

Alle opgenomen informatie is eigendom van De Geneeskundestudent. Overnemen van inhoud, geheel of gedeeltelijk, is toegestaan mits met bronvermelding.

DEGENEESKUNDESTUDENT
ARTS VAN DE TOEKOMST